

ప్రేమవలయం

— కౌశ్యం కౌట వెంకటసుబ్బారావు

రాంబాబు వచ్చిన తల ఎత్తకుండా నిలబడి వున్నాడు. నలుగురూ నానా మాటలంటున్నారు. కస్తూరి వెక్కుతూండటం వరండాలోకి స్పష్టంగా వినబడుతుంది.

“ఎంత ఆహాయికానికి తలపడ్డావ్. రోజూ పేపర్లో చదువుతుంటే ఏమో అనుకున్నాను. ఏదైనా కళ్ళారా చూస్తేగాని తెలియదు” కజిం చేట్టు చూశారు రాంబాబుని అందరూ.

“చదువుకున్నవాడన్నమాటేగాని తేనెపూసిన కత్తి పైకి గంగిగోవులా కనబడేవాడు. మంచి వాడనుకున్నాం. కాని కొంపలు-కూర్చేవాడని కింగన్నామా? బుగ్గలు నొక్కుకున్నారు ఆడవాళ్ళు.

ఆ వీధిలో ఏ ఆపచారం జరిగినా చూసి తరించలేదు. ఘటనా స్థలానికి వచ్చి వాల్తారు అందరు.

“ఇలాంటి వాళ్ళను పూరికే వదిలేయకూడదు. జన్మలో ఇలాంటి పనిచేయకుండా శ్రీ కృష్ణ జన్మస్థానానికి ప-పాలి.”

కస్తూరి యికా వెక్కుతూనే వుంది. వీళ్ళు కలా అంటున్నంతా సేపు ఆమె అలా వెక్కుతూండాలనే పంతం పట్టినట్టుంది.

“అయ్యో అయిందేదో అయింది. సమయానికి మీరంతావచ్చి అడుకున్నారు కాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే నా కూతురు బ్రతుకుబండలై పోయేది. నేను మీకు ఎంతైనా రుణపడ్డాను. ఆడపిల్లల్ని కన్నవాళ్ళం. అల్లలైతే ఆశ్రయిస్తామాకే అతనికి కాదు” అన్నాడు కస్తూరి తండ్రి.

“అలాని వదిలేస్తే ఎలా? మేం ఒక్కక్షణం లేదైతే ఎంత ఆహాయికానికి జరిగేది. ఆ తర్వాత ఎవరేమనుకుంటే మాత్రం ఏం ప్రయోజనం. నేను చెప్పినట్టు పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వండి. మరణ శిక్ష కాకపోతే యావజ్జీవ. కారాగార శిక్షయినా పడుతుంది.” అంటున్నారు ఒకరు.

“ఎందుకులేండి అన్నయ్యగారూ! పోలీసు సేషన్లూ, కోర్టులూ అంటూ తిరగడం. దానివల్ల కల్పివచ్చేదేముంది. జరిగినదేదో జరిగింది. ఖర్మ కాలి ఆడపిల్లను ఒంటరిగా యింట్లో వదిలి ఇవ్వరం అలా వెళ్ళాం. మా రోజులు బాగాలేదు. అల్లరిపాలయ్యాం” కస్తూరి తల్లి వాపోయింది.

రాంబాబు వచ్చిన తలెత్తాడు. అందరివంక ఒక్కసారి చూశాడు. లోపల్నుంచి కస్తూరి వెక్కుతూనే వుంది.

“కస్తూరిని నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాను.” అన్నాడు, వెక్కు ఆగిపోయింది.

కస్తూరి తండ్రి కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు. తల్లి ఆనందంతో తల్లిడిల్లి పోయింది.

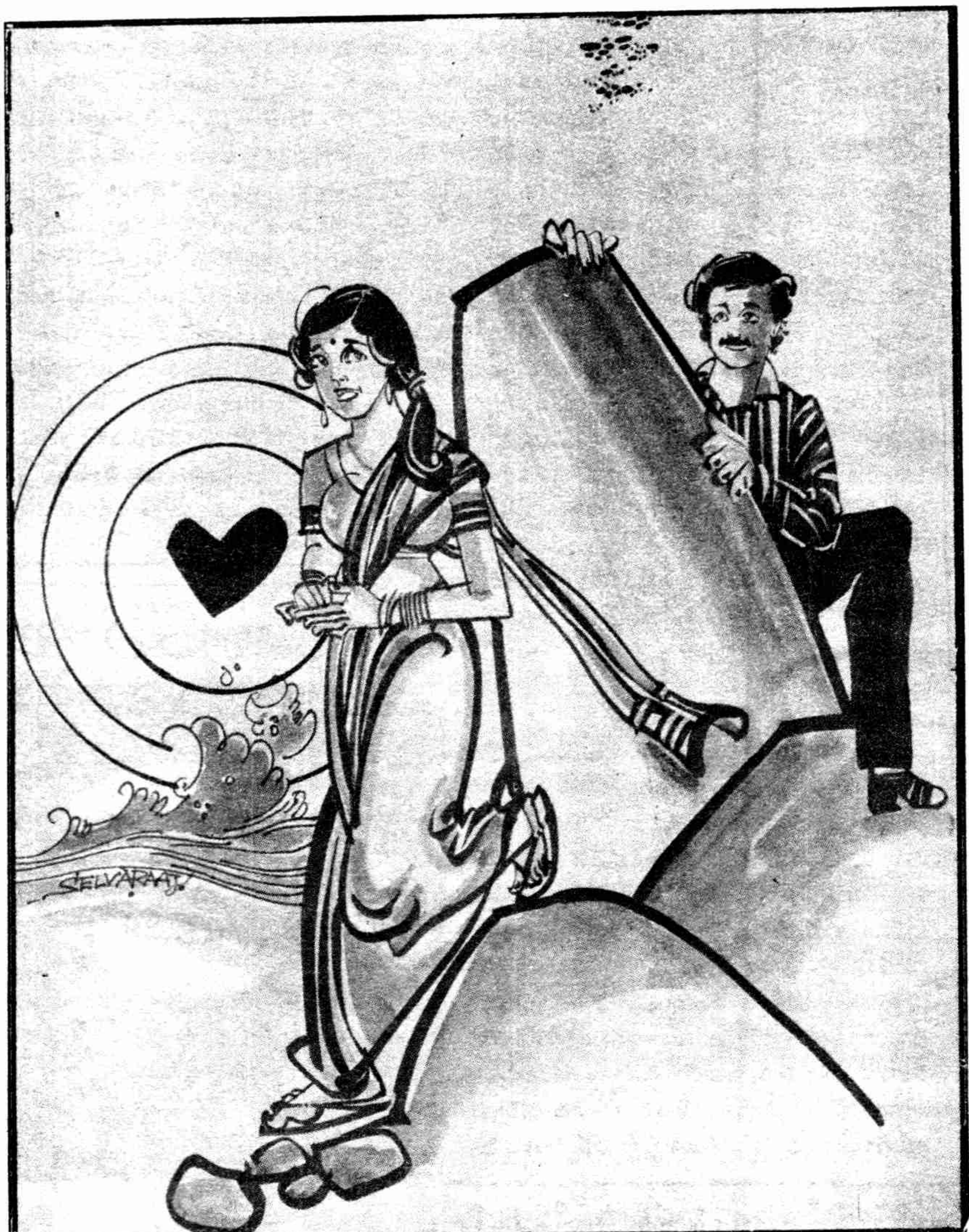
“ఏమండీ! బయట టు లెట్ బోర్డు చూసి వచ్చాను. రామవయ్యగారు వినయంవుట్టిపడుతూ అన్నారు.

“ఈ పూళ్ళోకి మీరు కొత్తగా రావడమా? ట్రాన్స్ఫర్ మీద వచ్చారా?”

“ట్రాన్స్ఫర్ కాదండీ! రిటైరయ్యాను. అన్ని బరువు బాధ్యతలు తీర్చుకున్నాను. కానీ అతి అమ్మాయి వుంది. ఇక్కడ పి.జి. కోర్సులో చేర్పించాలని వచ్చాం.

రాంబాబు ముఖం విప్పారినది. అదే ఓ వంద తక్కువ చెప్పాడు ఎక్కువ చెబితే ఎక్కడ జారుకుంటాడో, పి.జి. సుందరి ఎక్కడదూరమై పోతుందేమోనని!

రామవయ్య గారు ఎంత వద్దన్నా అడ్వాన్సు చెల్లించి కుటుంబసమేతంగా వాటాలో వచ్చి చేరాడు. పి.జి. సుందరిని చూసి వంద తక్కువైనా ఇలాంటివాళ్ళకు ఇల్లు అద్దెకిచ్చి జీవితంలో ఓ మంచిపని చేశానని సంతృప్తిపడ్డాడు.

ప్రవృత్తి

పి.జి. సుందరి తను ముందు వూహించు కున్నంత అందంగా లేకపోయినా రాంబాబు నిరుత్సాహపడలేదు. ముఖంలో ఆకర్షణ వుంది. కళ్ళలో చమక్కు వుంది. తనుపట్ట నష్టానికి కష్టానికి అంతకన్నా ఎక్కువ ఆశించడం భావ్యంకాదని రాంబాబు సరిపెట్టుకున్నాడు. ఎంత సేపు ఆందాన్ని షోకేసులో చూస్తూ వుండిపోవడం. కాలు చెయ్యి కూడతీసుకొని అన్నాడు.

"ఏమండీ మీ అమ్మా నాన్నా దాలా మంచి వాళ్ళండీ"

సుందరి అందంగా ఆయోమయంగాచూసింది. ఏమిటి రాంబాబు ఇలా అంటున్నాడని. మళ్ళీ రాంబాబే దాని వ్యాఖ్యానం ఇచ్చాడు.

"మీ వాళ్ళు ఇంట్లోలేకుండా సినిమాకు వెళ్ళారుగా"

"ఓహో ఆదా! నేనేమిటో అనుకున్నాను. సినిమా బాగుంటే నేనే వెళ్ళున్నాను" సుందరి నవ్వింది. రాంబాబు మెలికలు తిరిగిపోయాడు.

"మరి మీరు వెళ్ళలేదేమండీ?"

"నెలరోజులుగా మీ అవస్థచూసి జాలివేసి వెళ్ళలేదు. ఆడపిల్లతో మాట్లాడాలంటే ఎందుకంత భయం" సుందరి మాటకలిపింది.

"పెద్దవాళ్ళు ఉండగా ఏంమాట్లాడతామండీ! ఏమైనా అనుకోరు."

"కస్తూరిగారు! చాలా దాక్స్! నా బాధను అర్థం చేసుకున్నారు. లేకుంటే నెలల తరబడి నేను శివరాత్రి జాగారం చేస్తూ దేవదాసులా అయిపోయేవాణ్ణి. మిమ్మల్ని పంకరించాలని ఎంత తపనపడ్డాననుకున్నారు. మీరు కన్నెత్తయినా చూడరయ్యే. బహుశ మీకు ఆలాంటి ఉద్దేశ్యం లేదేమోనని అనుకున్నాను" రాంబాబు ఇంకా మెలికలు తిరుగుతూనేవున్నాడు.

"ఎలాంటి ఉద్దేశ్యం?" కస్తూరి కళ్ళతో చుర్రుకేసింది. ఆ వేడిక వాడికి రాంబాబు మెలికలు తిరగడం మరింత ఎక్కువైంది.

"అదే ఇలాంటి ఉద్దేశ్యం. ఐ మీన్ నాతో మాట్లాడాలని"

"ఏం నేను ఆడదాన్ని కాదనుకున్నారా? లేకపోతే మీ మగవాళ్ళొక్కరికే తెలుసనా?"

"అబ్బేబ్బే! నా ఉద్దేశం అది కాదండీ. ఎంతైనా ఆడవాళ్ళుకదా! బిడియపడతారు కదాని"

"రాంబాబుగారు! బిడియపడేవాళ్ళే ప్రేమించగలుగుతారు. అందుకే ప్రేమించేదికూడా ఆడవాళ్ళే. మీ మగవాళ్ళు ప్రేమతప్ప మరింకేమైనా చెయ్యగలరు!"

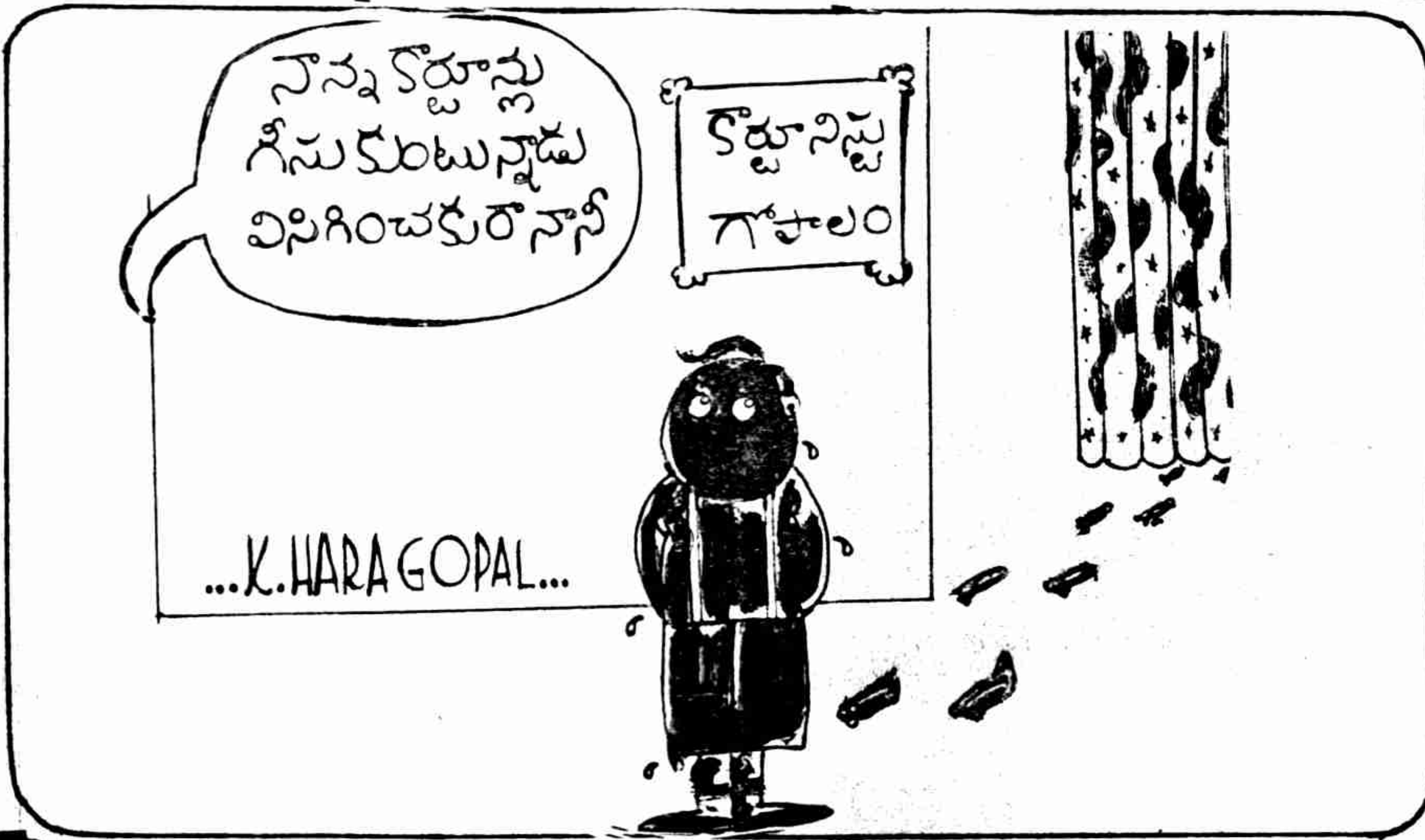
"నేను అందరిలాంటివాణ్ణి కాదండీ! కావాలంటే మీరు తెస్తుదేసి చూడండి" రాంబాబు మెలికలు తిరిగడం ఆపేశాడు. ఆవేశంతో దిగ్భతున్నాడు.

"అయితే మీరు ఉన్నవశాన మా ఇంట్లోకి రండి చూడాలి"

రాంబాబు కంగారుపడ్డాడు. సుందరిని పైనుంచి కిందివరకు ఒక్కసారి చూశాడు.

- జపాన్ లోని "యువైరిషింబన్" 90, 53 196 కాపీలతో ఉదయం 19, 14, 886 కాపీలతో సాయంకాలం మొత్తం 1, 39, 68, 082 కాపీలతో ప్రపంచంలో అత్యధిక సర్కులేషన్ గల దినపత్రిక.
- అమెరికాలోని "టి.వీ.గె.డ్" 1, 71, 15, 223 కాపీలతో ప్రపంచంలో అత్యధిక సర్కులేషన్ గల వారపత్రిక.
- వాషింగ్టన్ కు చెందిన, "ప్రపంచం ఎలామొదలయింది" అనే ఆంగ్లపుస్తకాన్ని రచించిన 4 సంవత్సరాల "డొరెస్టిస్ట్రాయిట్" ప్రపంచంలోని అతిచిన్న రచయిత.
- లండన్ లో ప్రెడెరిక్ ఎవలెన్ స్టిల్ వెల్ కుక్ "రాసిన 95, 940 మాటలుగల వీలునామా అతిపెద్దది. జర్మనీకి చెందిన "హెర్కార్ రూట్" రాసిన 3 మాటలుగల వీలునామా అతి చిన్నది.
- కె. రాధ, నెల్లూరు
- ప్రపంచంలో అత్యంత శక్తివంతమైన "లైట్ హౌస్" ఫ్రాన్స్ లో ఉంది. 1638లో నెంకొల్పిన దీనికి 1939లో మెరుగులు దిద్దారు.
- ఢిల్లీ లోని దాంధినీ చౌక్ సమీపంలో ఉన్న దిగంబరాలాల్ జైన్ మండీర్ లో "చారిటీ బర్స్" అనే ఒక ఆస్పత్రి 1926నుంచి పని చేస్తుంది. ఇక్కడదాదాపు 8000 పక్షులు చికిత్స పొందుతాయి.
- డి. పార్థసారథి, ఆమలాపురం

- తాలిసానిగా "జైహింద్" అనే పదాన్ని ఉపయోగించిన భారతవీరుడు సుభాష్ చంద్ర బోస్.
- ప్రపంచంలో ఒక్క జపాన్ దేశంలోనే విద్యా ధ్వంసం కుడి ఎడమ రెండుచేతులతో రాయడం నేర్పిస్తారు.
- చిట్టాల ప్రభాకర్ రెడ్డి, గోదావరిఖని
- తుపాకిమందును 1241లో "రోగర్ బేకన్" కనుగొన్నాడు.
- క్రైస్తోవారి అనుపక్షి అయిదు అడుగుల ఎత్తును కలిగి, మానవుని సైతం బక్షిస్తుంది.
- యస్. జహీర్, కనిగిరి
- ప్రపంచంలో డి.డి. 5050 అను సరస్సు అత్యంత ఎత్తైన స్థానంలో ఉంది. 12, 500 అడుగులు ఎత్తున ఉంది. ఇది అమెరికాలోని ఎడీస్ పర్వత శ్రేణులలో ఉంది.
- ప్రపంచంలో సికోయా జాతికి చెందిన చెట్లు మిక్కిలి పొడవైనవి. సికోయా వృక్షం ఎత్తు 383 అడుగులు. ఇవి అమెరికాలోని కాలిఫోర్నియా రాజ్యంలో ఉన్నాయి.
- ఎ. వెంకటేశ్వరరావు, తణుకు
- సోవియట్ రష్యాలో ప్రపంచంలోనే పొడవైన విద్యుదీకరించిన రైలు మార్గాలు ఉన్నాయి మొత్తం వీటి పొడవు 50 వేల కిలోమీటర్లు.
- ఒక మనిషి తన జీవితకాలంలో మాట్లాడిన దండా రాతపూర్వకంగా ఉంచితే 400 పేజీల గ్రంథాలు 1000 అవుతాయిట.
- మొట్టమొదటి అధునికాంధ్రా సాహిత్య విమర్శకుడు "కాశీరట్టుడు బ్రహ్మయ్య శాస్త్రి."
- కె. శ్రీనివాసు, రామచంద్రపురం

మరుక్షణం తనని చూసుకున్నాడు. కంపించి పోయాడు. కట్టుకున్న తుండు జారిపోయినంత పనైంది. అప్పుడుగాని అతనికి ఆర్థం కాలేదు. సుందరిని పంకరించాలనే ఆశ్రులలో బాత్ రూమ్ కు వెళ్ళేవాడు ఆగిపోయాడని. ఇప్పుడు ఏమిటి చెయ్యటం? సుందరి తన యింట్లోకి రమ్మని శుభ వర్తమానం వినిపించింది. కానీ ఈ వేషంలో ఎలా వెళ్ళడం? కానీ తప్పదు. వెళ్ళకపోతే సుందరి తనని అసమర్థుడు అనుకుంటుంది. అందుకే రాంబాబు సై అన్నాడు. దాని ఫలితమే ఈ సీను.

మంగళవాయిద్యాలు వింటున్నా మెడలో తాళకడుతున్నా ఏడడుగులు కలిసి నడుస్తున్నా రాంబాబు మనసు ఒకే విషయమీద కేంద్రీకృతమైవుంది. ఎందుకు కస్తూరి లోనికి ఆహ్వానించి తెచ్చని కేక వేసింది? ఏమైనా సరే కస్తూరిని నిలదీసి అడిగింది. అంతవరకు తనకి మనస్కాంతి లేదు.

హదావిడంతా సద్దుమణిగింతర్వాత ఏకాంతం చూసుకుని రాంబాబు అడిగాడు. "కస్తూరి, ఎందుకు నన్ను మోసం చేశావు?"

"మోసమా? చాలా చిత్రంగా మాట్లాడుతున్నాను. మీరు దెస్తు పెట్టమన్నారు. పెట్టాను. మీరు నెగారు. కానుకగా మీకు నా సర్వస్వం అర్పించాలనుకున్నాను. మీరు కోరుకున్నది ఇదేగా? ఇందులో తప్పేముంది?"

రాంబాబు మళ్ళీ ఆలోచనలోపడ్డాడు. తను అడిగిన ప్రశ్న మరిచిపోయాడు. కస్తూరి అందం చూసి ముఖం తిప్పకున్నాడు. ప్రశ్న నెమరువేసుకొని మళ్ళీ అడిగాడు.

"లోపలకు రమ్మని, తీరా వచ్చిన తర్వాత అల్లరిచేయటం నలుగుర్ని పిలవటం మోసం కాదా?"

రాంబాబు ఇప్పుడు మెలికలు తిరగడంలేదు. భర్త అనే హోదా సంపాదించాడు. అడిగే అధికారం తనకు వుందనీ, సంజాయిషీ యిచ్చే బాధ్యత భార్యకుందనీ తను నమ్ముతున్నాడు.

"ఏమో అనుకున్నాను. శ్రీవారు చాలా గట్టి వారే. నిలదీసి అడుగుతున్నారు. అయితే చెప్పేస్తాను. నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను"

"నాన్ సెన్స్ నేనడిగే ప్రశ్నకు నువ్వు చెప్పే సమాధానానికి పొంతనలేదు. నువ్వు ఎందుకు అలా అరిచావు?"

"సరే. నేను అరవలేదనుకోండి మీరు ఏమి చేసివుండేవారు? ఆలోచించి సమాధానం చెప్పండి"

రాంబాబు మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు. అవును కస్తూరి అతనికి ఆకర్షణమాత్రమే వుంది. పెళ్ళి చేసుకోవాలనే ఆలోచన అతనికి

ఎన్నడూ రాలేదు. తను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటే కస్తూరికంటే అందమైనవాళ్ళు కట్టుం తెస్తూ మరీ వస్తారు. తనకు ఏం తక్కువ? మంచి ఉద్యోగం అంతో ఇంతో ఆస్తి అన్నీ వున్నాయి. అలాంటప్పుడు కస్తూరి కవాలా? తను ఇరకాటంలో పడి కస్తూరిని చేసుకున్నాడు. అప్పుడు అతడు ఆ నిరయం తీసుకొకపోతే తన ఉద్యోగం డిడటమేకాకుండా కటకటం చువ్వలు లెక్క పెట్టేవాడు. అంత కంటే కస్తూరిని చేసుకోవడమే నయం అనుకున్నాడు. తను తొందరపడ్డాడు. తన తొందరకు కారణం కస్తూరి ఆమె పురికొల్పింది. తను వెనుకా ముందూ ఆలోచించకుండా కస్తూరి ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు.

"ఏమండీ! అయిందేదో అయింది. నాకు ఆక్షణంలో ఏమి చెయ్యాలో తెలియక అలా అరిచాను. అంత రాధాంతం అవుతుందని అనుకోలేదు. అయినా సుఖాంతమేగా? ఇప్పుడెందుకు ఈ రభస. మర్చిపోండి"

"ఏమండీ! మీరు చాలా ఉన్నతమైనవారు. ఇంత సంస్కారంకల భర్త దొరకడం నా అదృష్టం. అంతా మన మంచికే జరిగింది. కాలాన్ని వృధాచేయకండి అని మా నాయనమ్మ ఈ గదిలోకి వచ్చే ముందు చెప్పింది. ఆ తర్వాత మీ యిష్టం"

రాంబాబు ముఖం వికసించింది. కస్తూరి

హింద్ ఆర్థమయింది. మళ్ళీ మొదటి సీను గుర్తుకు వచ్చింది. కానీ తనకు ఇప్పుడు ఆ తయారేదు. కస్తూరి బిగ్గరగా అరవదు. అరిచినా యిప్పుడు ఎవ్వరూ పట్టించుకోడు.

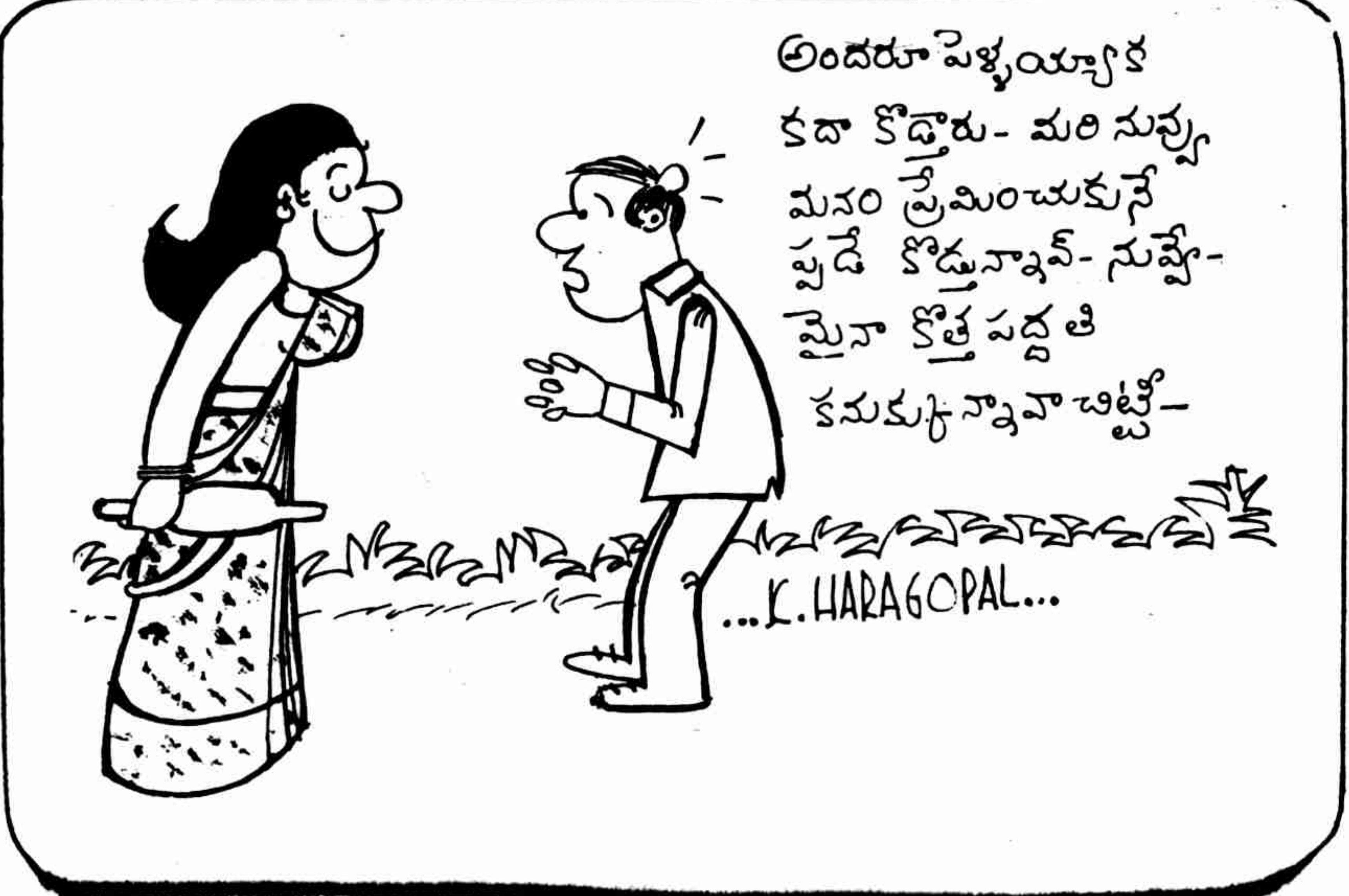
కస్తూరి రాంబాబును అల్లుకుపోతూ అనుకుంది- తను ఆమాత్రం చొరువ తీసుకోకపోతే రాంబాబు అందరి మగవాళ్ళలా పబ్బం గడుపుకు పోయేవాడు. తను పెళ్ళికాని కల్లిగా మిగిలిపోయేది.

ప్రేయసిప్రియులు తీసుకొనవలసిన జాగ్రతలు!

- 1 పరిచయానికినాది వంటిల్లు కాకూడదు.
- 2 సినిమాలకు వెళ్ళాల్సివస్తే, కొత్తగా రిలీజయిన సినిమా పోస్టర్లవైపు కన్నెత్తి చూడకూడదు.
- 3 అమాయకంగా కన్పించాలి- ఎంతగా అంటే- మీప్రేయసి ప్రియుడు "ఎదురుపడగానే ఆయ్యో! ఇందిరాగాంధీగార్ని హత్యచేసారట!" అంటు హోరున ఆశ్చర్యపోవాలి!
- 4 తెలుగు నవలల్ని ప్రజెంట్ చేయకూడదు.
- 5 ప్రతిచిన్న విషయానికీ విపరీతంగా స్పందించాలి. కళ్ళలో కాస్త కారప్పొడి చల్లకొని బెక్కుతూ "నిన్నరాత్రి నా అజాగ్రతవల్ల ఓ నల్లిపిల్ల చనిపోయిందండీ" అంటూ అవసరం వస్తే గుక్కపట్టి ఏడవడానికి 'రె.' అయిపోవాలి.
- 6 పంజాబీ డ్రస్సులోవచ్చిన ప్రేయసికొ 'మి పెట్టికాట్ అద్భుతం' అంటూ పొగడాలి.
- 7 భూతుసాహిత్యాన్ని వీలయినంత విపులంగా (చర్చ చివరకు వె డె క్కి పోయేంత వాడిగా) విమర్శించాలి!
- 8 పై జాగ్రతలన్ని పాటించి హాస్పిటల్ నుండి డిచ్చార్జికాగానే నా అడ్రసుకొరకు కత్తి పట్టుకొని స్రవంతి ఆఫీసుకురావాలి:

- వారియర్

అందరూ పెళ్ళయ్యాక
కదా కొద్దారు- మరి నువ్వు
మనం ప్రేమించుకునే
ప్పడే కొద్దున్నావ్- నువ్వే-
మైనా కొత్త పద్ధతి
కనుక్కున్నావా చుట్టో-

...K. HARAGOPAL...